Generalitat de Catalunya
Consell Interuniversitari de Catalunya
Oficina d'Accés a la Universitat

2025

Proves d'accés a la universitat

Istòria dera filosofia

Seria 3

Qualificació			
Exercici 1. Opció __	Pregunta I		
	Pregunta II		
	Pregunta III		
Exercici 2			
Exercici 3. Opció __			
Suma de notes parcials			
Qualificació final			

Comprovació		2a correcció	

Etiqueta de l'estudiant

Ubicació del tribunal .....

Número del tribunal .....

Etiqueta de qualificació

Etiqueta de correcció

Er examen cònste de TRES exercicis obligatòris, que trobaratz enes planes 2-5 (exercici 1), plana 8 (exercici 2) e plana 10 (exercici 3).

En exercici 1, auetz de trigar UA des dues opcions (A o B) e respóner as tres qüestions corresponentes ara opcion trigada. Er exercici 2 a ua soleta opcion. En exercici 3, auetz de trigar UA des dues opcions (A o B), que pòt èster diferenta dera opcion qu'ajatz trigat en exercici 1.

Es responses an d'èster clares e an d'èster redigides de manèra coerenta e coesionada, damb correccion gramaticau, lexica e ortografica.

Exercici 1

[6 punts en totau]

Trigatz UA des dues opcions següentes, A o B, e responetz as tres qüestions dera opcion qu'auetz trigat (que se formulen despús deth tèxte).

OPCION A

La mirada de l'esclau és poc favorable a les virtuts dels poderosos: s'hi mostra escèptic i desconfiat, i sent una malfiança subtil contra tot allò que s'honora com a «bo» en aquelles virtuts […]. I com a contrapunt es destaquen i es fan sortir a la superfície les qualitats que alleugen la condició dels afligits: aquí s'han d'honorar la compassió, la mà sempre amatent a prestar ajuda, la tendresa del cor, la paciència, la diligència, la humilitat, l'afabilitat […]. Vet aquí els fogons on es cou aquella famosa oposició «bo» i «malvat» —a la maldat se li associa el poder i la perillositat, la certesa de quelcom temible, subtil i fort que no tolera ser menyspreat. En la moral de l'esclau, el «malvat», doncs, fa por; en la moral dels senyors és precisament el «bo» qui desperta la por i vol despertar-la, mentre que l'home «dolent» és percebut com el menyspreable.

L'oposició arriba a l'extrem quan, segons les conseqüències de la moral de l'esclau, al capdavall també el «bo» de la seva moral és vist amb un punt de menyspreu —que pot ser lleuger i benvolent—, perquè, en la mentalitat de l'esclau, el bo ha de ser en tot cas la persona inofensiva: és bondadós, fàcil d'entabanar, potser una mica ximple, un *bonhomme* [un bon home]. A tot arreu on la moral de l'esclau ha arribat a dominar, la llengua mostra una tendència a acostar les paraules «bo» i «ximple».

Friedrich Wilhelm Nietzsche. *Més enllà del bé i del mal*, part ix

Qüestion I. Hètz un brèu resum d'aguest tèxte, centrant-vos enes idees principaus que i apareishen e ena relacion que s'establís entre aguestes idees. (Responetz escriuent, aproximativament, entre nauanta e cent trenta paraules.) [2 punts]

Qüestion II. Explicatz brèument eth significat qu'an en tèxte eth mot e era expression següents (responetz escriuent, aproximativament, entre cinc e vint paraules en cada cas): [1 punt]

***a*)** «compassió»:

***b*)** «acostar les paraules»:

Qüestion III. Consideratz era següenta afirmacion deth tèxte: «En la moral de l'esclau, el "malvat", doncs, fa por; en la moral dels senyors és precisament el "bo" qui desperta la por». Explicatz quin ei eth sens d'aguesta afirmacion e de quina manèra se relacione damb es proposicions filosofiques de Friedrich W. Nietzsche; indicatz en detalh com aguesta afirmacion se justificarie a partir d'aguestes proposicions. (Ena responsa, vos auetz de referir as aspèctes deth pensament de Nietzsche que siguen pertinents, encara que non apareguen explicitament en tèxte.) [3 punts]

[Començatz a respóner ad aguesta qüestion aciu dejós; podetz continuar escriuent enes planes 6 e 7.]

OPCION B

Doncs bé, què soc jo, ara que suposo que hi ha algú extremament poderós i, si goso dir-ho, maliciós i astut, que dedica totes les seves forces i totes les seves arts a enganyar-me? Puc estar segur de tenir cap de les coses que acabo d'atribuir a la naturalesa corporal? Em deturo a pensar-hi amb atenció, les passo i repasso totes en el meu esperit i no en trobo cap que pugui dir que em pertanyi. No és necessari que m'aturi a enumerar-les. Passem, doncs, als atributs de l'ànima i vegem si n'hi ha cap que em pertanyi. Els primers fan referència a nodrir-me i caminar; i si és veritat que no tinc cos, també serà veritat que no puc caminar ni alimentar-me. Un altre és percebre amb els sentits, però tampoc no és possible percebre amb els sentits sense cos. A més que altres vegades ja he cregut percebre amb els sentits moltes coses mentre dormia, les quals he hagut de reconèixer, en despertar-me, que veritablement no les havia percebut. Un altre és pensar. I aquí sí que trobo que el pensament és un atribut que em pertany: és l'únic que no es pot separar de mi. *Jo soc, jo existeixo* […]. Ara no admeto res que no sigui necessàriament vertader: no soc, doncs, parlant amb propietat, sinó una cosa que pensa […]. Forçaré la meva imaginació per cercar si no soc alguna cosa més. No soc de cap manera aquesta agrupació de membres que anomenem cos humà; no soc en absolut un aire suau i penetrant, que s'expandeix per tots aquests membres; no soc tampoc un vent, un alè o un vapor ni res que pugui fingir o imaginar, perquè ja he suposat que tot això no era res. I sense abandonar aquesta suposició, mantinc que no deixa de ser cert que soc alguna cosa.

René Descartes. *Meditacions metafísiques*, II

Qüestion I. Hètz un brèu resum d'aguest tèxte, centrant-vos enes idees principaus que i apa reishen e ena relacion que s'establís entre aguestes idees. (Responetz escriuent, aproximativament, entre nauanta e cent trenta paraules.) [2 punts]

Qüestion II. Explicatz brèument eth significat qu'an en tèxte es mots següents (responetz escriuent, aproximativament, entre cinc e vint paraules en cada cas): [1 punt]

***a*)** «necessàriament»:

***b*)** «suposició»:

Qüestion III. Consideratz era següenta afirmacion deth tèxte: «No soc de cap manera aquesta agrupació de membres que anomenem cos humà.» Explicatz quin ei eth sens d'aguesta afirmacion e de quina manèra se relacione damb es proposicions filosofiques de René Descartes; indicatz de quina manèra aguesta afirmacion se justifique a partir d'aguestes proposicions. (Ena responsa, vos auetz de referir as aspèctes deth pensament de Descartes que siguen pertinents, encara que non apareguen explicitament en tèxte.) [3 punts]

[Podetz continuar responent ací ara qüestion III der exercici 1.]

Exercici 2
[2 punts]

Consideratz eth punt de vista següent:

«Si els països d'Europa volen seguir essent competitius i poder produir productes que els europeus puguem consumir i que les nostres empreses puguin vendre a altres països de fora de la Unió Europea, ens caldria millorar la nostra tecnologia puntera; per a aconseguir això hauria d'augmentar la proporció dels nostres joves que estudien enginyeries o ciències aplicades. És a dir, per a poder mantenir el nostre estil de vida i poder preservar en el futur el nivell de benestar que tenim actualment en la nostra societat, caldria que hi hagués més joves que estudiessin determinades carreres i es dediquessin a certes feines. Per això, és just i legítim que l'Estat pugui requerir a les persones joves que tenen una bona capacitat per a poder seguir estudis d'enginyeria o de ciències aplicades que facin aquests estudis i després treballin en els camps professionals que s'hi relacionen —encara que elles potser haurien preferit estudiar alguna altra cosa o fer alguna activitat professional diferent (com ara muntar un gimnàs o una botiga, estudiar dret i esdevenir fiscal, o dedicar-se a la música).»

Analisatz com s'avalorarie aguest punt de vista des dera perspectiva de dus autors/es destacats dera istòria dera filosofia occidentau (podetz préner en consideracion es dus autors/es que volgatz). Entà hè'c, explicatz prumèr com pensatz que calerie avalorar-lo des dera perspectiva d'un d'eri, e dempús com pensatz que calerie avalorar-lo des dera perspectiva der aute. Entà acabar, indicatz, molt brèument, quin vos semble qu'ei eth punt principau de semblança o de contrast entre es proposicions des dus autors/es, en çò que tanh ara qüestion tractada.

Exercici 3
[2 punts]

Trigatz UA des dues opcions següentes, A o B.

OPCION A

Consideratz era argumentacion següenta:

«Qu'ua age libertat ei quauquarren molt valuós. Per aquerò madeish non s'aurie d'obligar as mainatges e adolescents a anar tara escòla, se non vòlen. Se les aurie de respectar era sua libertat d'escuélher de hèr ua auta causa. Per exemple, a ua adolescenta de quinze ans non se l'aurie cap d'obligar per lei a estudiar. S'era vò, s'aurie de deishar que hesse ua auta causa.»

Indicatz s'ètz d'acòrd o en desacòrd damb aquerò que s'exprimís en aguest grop d'afirmacions. Justificatz era vòsta responsa tot aportant rasons que donguen supòrt ath punt de vista que decidísquetz defensar.

OPCION B

Consideratz es afirmacions següentes:

«Era vertat ei sobervalorada. Entà per'mor d'actuar d'ua forma moraument e politicament adequada, era causa principau non ei pas preocupar-se per qué ei vertat e qué ei faus senon, mès lèu, preocupar-se per actuar damb bones intencions, damb altruisme e damb ganes de contribuir ath ben comun.»

Indicatz s'ètz d'acòrd o en desacòrd damb aquerò que s'exprimís en aguest grop d'afirmacions, tot justificant eth punt de vista que decidísquetz defensar aportant rasons.

Comprovació:	

2a correcció:	

3a correcció:	

Etiqueta de l'estudiant